EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.10.2020
COM(2020) 954 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

2020-vurdering af medlemsstaternes fremskridt hen imod gennemførelsen af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet og hen imod implementeringen af næsten energineutrale bygninger og omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne i EU i overensstemmelse med direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne

1. Indledning

Kommissionen forelægger denne statusrapport i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, som ændret ved direktiv (EU) 2018/2002 ("energieffektivitetsdirektivet"), og i overensstemmelse med artikel 35 i forvaltningsforordningen (forordning (EU) 2018/1999). Dette er den sidste rapport inden for rammerne af energieffektivitetsdirektivet, da artikel 24, stk. 3, ikke længere vil finde anvendelse fra den 1. januar 2021. Al rapportering om fremskridt inden for forskellige energieffektivitetspolitiske områder vil blive erstattet af artikel 35 i forordning (EU) 2018/1999.

Da denne rapport kombinerer to rapporteringsforpligtelser, har den et andet format end i de foregående år. Den indeholder desuden: i) ny rapportering om byggesektoren, dvs. oplysninger om anvendelsen af næsten energineutrale bygninger i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne ("direktivet om bygningers energimæssige ydeevne") og ii) en kort ajourføring af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers energimæssige ydeevne i overensstemmelse med artikel 5, stk. 4, i direktiv 2010/31/EU.

Rapporten bygger derfor hovedsagelig på: i) oplysningerne i de årlige rapporter indsendt af medlemsstaterne i 2020[1], ii) de beregninger af det omkostningsoptimale niveau, som medlemsstaterne indsendte i 2018 og 2019[2] og iii) yderligere relevante oplysninger vedrørende byggesektoren.

Den 2019-rapport om energieffektivitet[3], der blev vedtaget tidligere i år, dækkede Eurostats data frem til 2018, og der forelå[4] ingen nye data på tidspunktet for offentliggørelsen af denne rapport. Derfor har analysen af fremskridtene hen imod 2020-målene ikke ændret sig i denne rapport i forhold til den foregående rapport og er ikke blevet gentaget. I stedet er der blevet tilføjet et mere fremadrettet perspektiv ved at se på fremskridtene hen imod 2030-målene.

2. Resumé af resultaterne

Rapporten ser på EU-28 og omfatter data og supplerende oplysninger frem til 2018. Analysen af de fremskridt, der er gjort hen imod 2030-målene, ser på EU-27.

De vigtigste resultater er som følger:

- Primærenergiforbruget faldt med 0,6 % i 2018 i forhold til 2017. Det endelige energiforbrug steg med 0,1 % på årsbasis. Alligevel ligger begge indikatorer over den fastlagte kurs mod 2020-målene.

---

[1] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/targets-directive-and-rules/national-energy-efficiency-action-plans_en.

[2] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-performance-of-buildings/energy-performance-buildings-directive/eu-countries-2018-cost-optimal-reports_en?redir=1.

[3] COM(2020) 326 final.

[4] De reviderede tal fra Eurostat (senest hentet i juli 2020) viser små ændringer i forhold til de tal, der blev anvendt i rapporten fra 2019, og ændrer ikke analysen i denne rapport.

- I 2018 blev energiforbruget fortsat drevet af økonomisk vækst.
- Ordninger for energispareforpligtelser er fortsat et effektivt redskab til at opnå energibesparelser. Selv om de samlede fremskridt hen imod kumulative besparelser i henhold til artikel 7 i energieffektivitetsdirektivet i 2018 synes at være tilstrækkelige, er det i tolv medlemsstater usandsynligt, at målene nås.
- De delvise og foreløbige data for 2020 viser, at virkningen af covid-19-krisen har påvirket energiefterspørgslen i væsentlig grad. Som følge heraf kan 2020-målene for energieffektivitet blive opfyldt, selv om der ikke var truffet tilstrækkelige foranstaltninger før krisen. Dette forventes dog at være en midlertidig situation, da reduktionen af energiforbruget ikke er drevet af strukturelle foranstaltninger. Uden målrettede klimaforanstaltninger vil den økonomiske genopretning sandsynligvis bringe energiforbruget tilbage til niveauet før covid-19-krisen.
- De fleste medlemsstater har valgt den omkostningsoptimale tilgang på en passende måde og anvendt den til at fastsætte minimumskrav til den energimæssige ydeevne for nye og eksisterende bygninger og næsten energineutrale bygninger.
- Andelen af næsten energineutrale bygninger i det samlede bygge- og anlægsmarked er steget, men kravene til næsten energineutrale bygninger i de fleste lande er stadig mindre ambitiøse end Kommissionens benchmarks fra 2016. Næsten halvdelen af medlemsstaterne har imidlertid fastsat betydeligt mere ambitiøse krav til næsten energineutrale bygninger i forhold til omkostningsoptimale niveauer for nye bygninger.

3. Fremskridt hen imod EU's energieffektivitetsmål

3.1. EU-28's 2020-mål

De reviderede tal fra Eurostat for 2018[5] viser, at det endelige energiforbrug[6] i EU-28 faldt med 5,9 % fra 1 194 mio. ton olieækvivalenter (Mtoe) i 2005 til 1 124 Mtoe i 2018. Det ligger stadig 3,5 % over målet for det endelige energiforbrug på 1 086 Mtoe for 2020. I 2018 steg det med 0,1 % i forhold til det foregående år. Primærenergiforbruget[7] i EU-28 faldt med 9,8 % fra 1 721 Mtoe i 2005 til 1 552 Mtoe i 2018. Det ligger 4,6 % over målet på 1 483 Mtoe for 2020. Efter tre års stigning blev der registreret et fald i primærenergiforbruget på 0,6 % i 2018. For begge indikatorer lå tendensen i 2018 over et lineært forløb i forhold til 2020-målene.

I 2018 blev der primært konstateret et højere energiforbrug i transportsektoren (en stigning på 1,0 % pr. år i forhold til 2017) og industrisektoren (+ 0,8 %). Derimod faldt energiforbruget i boligsektoren (-1,7 %) og servicesektoren (-1,4 %)[8].

---

[5] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616.

[6] Indikatorer fra Eurostats energibalancer i overensstemmelse med metoden frem til 2018 (FEC 2020-2030 og PEC 2020-2030) anvendes til at overvåge fremskridtene hen imod opfyldelsen af Europa 2020-målene for energieffektivitet.

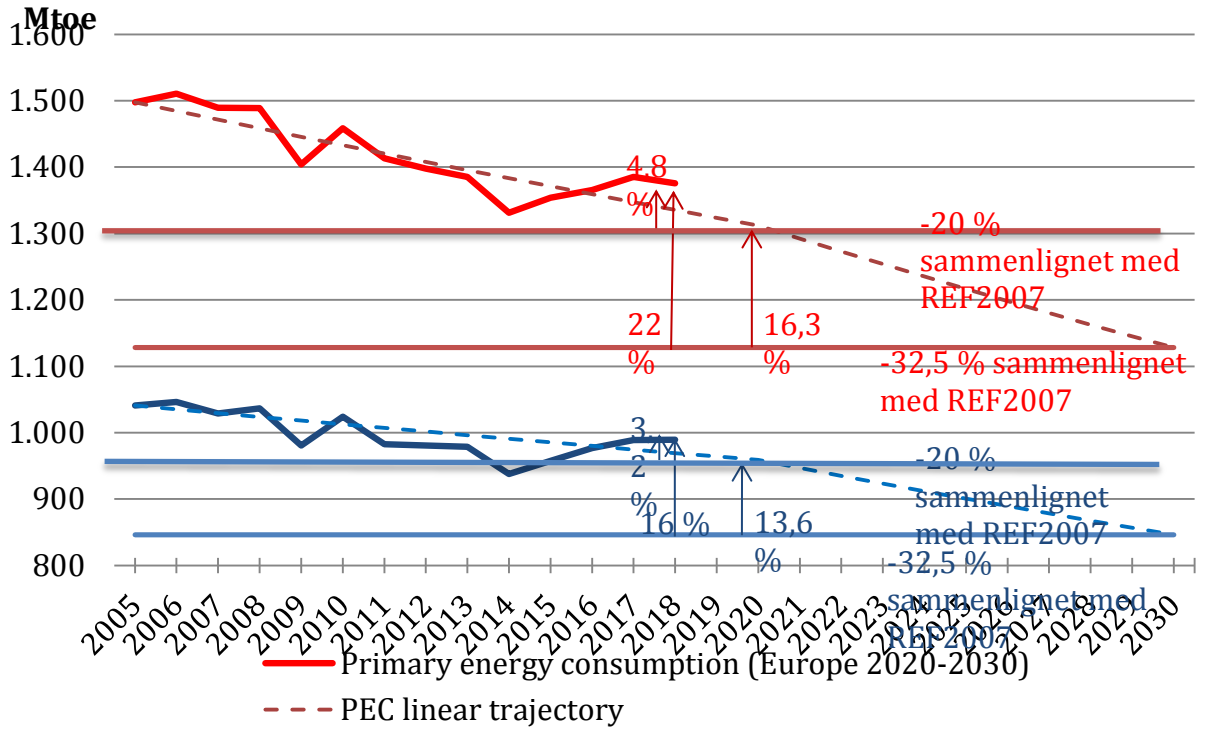
[7] Som ovenfor 6.

[8] Udviklingen i specifikke sektorer ændrede sig ikke i forhold til den foregående rapport. Yderligere oplysninger findes i kapitel 5 i statusrapporten fra 2019, COM(2020) 326 final.

3.2. EU-27's 2030-mål

De utilstrækkelige fremskridt hen imod 2020-målene indtil 2018 har også negative konsekvenser for den indsats, der kræves for at nå 2030-målene[9]. På grund af det nuværende resultatmæssige hul er afstanden til 2030-målene større end forventet og ligger på 22 % for primærenergiforbruget og 17 % for det endelige energiforbrug (figur 1). Desuden identificerer vurderingen af de nationale energi- og klimaplaner for hele EU[10] et kollektivt hul i de nationale bidrag i forhold til ambitionerne. Som følge heraf skal medlemsstaterne i væsentlig grad øge deres indsats i det næste årti for at nå 2030-målene på mindst 32,5 %. Dette er særlig vigtigt, hvis genopretningen efter covid-19 fører til en tilbagevenden til de tidligere niveauer for energiforbruget. Dertil kommer, at den øgede klimaambition, som bebudet i klimaplanen for 2020[11], også vil kræve en væsentligt højere indsats for energieffektivitet, der går ud over de nuværende mål for 2030 (en reduktion af det endelige energiforbrug på 36-37 % og en reduktion af primærenergiforbruget på 39-41 %).

Figur 1: Fremskridt hen imod 2030-målene på EU27-niveau

Kilde: Data fra Eurostat, GD ENER's egne beregninger

[9] Efter brexit vil 2030-målene for energieffektivitet omfatte 27 medlemsstater.
[10] COM(2020) 564 final.
[11] COM(2020) 562 final.

3.3. Virkning af covid-19 på energiforbruget indtil videre

Virkningen af covid-19 på energiforbruget i 2020 vil være betydelig. I første kvartal af 2020 faldt forbruget af gas i EU med 5 % i forhold til 1. kvartal 2019, hovedsagelig grundet begrænsede opvarmningsbehov på grund af: i) det milde vintervejr, ii) faldende anvendelse af gas i elproduktion og iii) indførelsen af nedlukningsforanstaltninger i marts, som førte til et fald i BNP og mindre industriel efterspørgsel efter gas[12]. Elforbruget i EU faldt med 3,2 % på årsbasis i 1. kvartal af 2020, hvilket også var drevet af varmt vejr i første halvdel af referenceperioden, og indførelsen af covid-19-relaterede restriktioner. I takt med at store befolkningsgrupper tilbragte mere tid i hjemmet, steg husholdningernes forbrug af elektricitet. Denne stigning modsvarede imidlertid ikke et betydeligt fald i efterspørgslen fra de kommercielle og industrielle sektorer[13]. Som følge heraf var elforbruget i de måneder, hvor der blev indført nedlukningsforanstaltninger, betydeligt lavere end de samme måneder i året før (4,3 % i marts, 11,8 % i april, 10,5 % i maj og 7,6 % i juni)[14].

På samme måde faldt energiforbruget i transportsektoren også i et hidtil uset omfang som følge af nedlukningsforanstaltningerne. Ifølge Det Internationale Energiagentur (IEA) faldt vejtransporten i Europa til 38 % af niveauet i 2019 ved udgangen af marts 2020. Det samlede fald i den globale vejtransport førte til en nedgang i den globale olieefterspørgsel på 57 %[15]. Det Internationale Transportforum skønner, at mobilitetsrestriktionerne til inddæmning af covid-19 vil kunne reducere den globale godstransport med op til 36 % ved udgangen af 2020[16]. Luftfarten i visse regioner er næsten gået i stå, og luftfartsaktiviteten i visse europæiske lande er faldet med mere end 90 %. Ved udgangen af august lå lufttrafikken i Europa mere end 50 % under niveauerne for det foregående år[17].

4. Fremskridt hen imod nationale energieffektivitetsmål

Nogle medlemsstater har meddelt opjusteringer (sænkning af ambitionsniveauet) i deres nationale 2020-mål (Danmark, Spanien og Ungarn). Efter disse opdateringer er summen af de nationale absolutte forbrugsmål for 2020 på 1 536,8 Mtoe i primærenergiforbruget og 1 084,3 Mtoe i det endelige energiforbrug. I 2018 var fremskridtene hen imod de vejledende mål (under forudsætning af et lineært forløb) ikke tilstrækkelige i 12 lande (Belgien, Bulgarien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Frankrig, Cypern, Østrig, Nederlandene, Polen og Sverige) for primærenergiforbruget og i 15 lande (Belgien, Bulgarien, Tyskland, Estland, Irland, Frankrig, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Østrig, Polen, Slovakiet, Sverige og Det Forenede Kongerige) for det endelige energiforbrug (jf. tabel 3).

Medlemsstaterne anførte, at det stabile eller voksende endelige energiforbrug i 2018 var drevet af økonomisk vækst og en stigning i: i) produktion/værditilvækst (industri), ii) transport af passagerer og varer (transport), iii) antallet af husstande og disponibel indkomst (husholdninger) og iv) værditilvækst og beskæftigelse (tjenesteydelser).

---

[12] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/quarterly_report_on_european_gas_markets_q1_2020.pdf.
[13] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/qr_electricity_q1_2020.pdf.
[14] https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200907-1?inheritRedirect=true&redirect=/eurostat/en/news/whats-new.
[15] https://www.iea.org/reports/global-energy-review-2020/oil#abstract.
[16] https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/global-freight-covid-19.pdf.
[17] https://www.eurocontrol.int/covid19.

5. Energieffektivitetsdirektivet — nuværende situation

5.1. Opdatering om gennemførelsen af det reviderede energieffektivitetsdirektivet

Efter ændringen af energieffektivitetsdirektivet i december 2018[18] er medlemsstaterne forpligtede til at gennemføre nye regler om ordninger for energieffektivitetsforpligtelser (dvs. følgende nye artikler: artikel 7, 7a og 7b) senest den 25. juni 2020. Pr. 31. august 2020 havde Kommissionen kun modtaget meddelelser fra 13 medlemsstater (Østrig, Kroatien, Tjekkiet, Danmark, Frankrig, Tyskland, Italien, Letland, Litauen, Nederlandene, Polen, Spanien og Sverige) og Det Forenede Kongerige. Desuden er de fleste af disse meddelelser ufuldstændige, hvilket betyder, at nogle af direktivets bestemmelser endnu ikke er blevet gennemført eller meddelt.

Senest den 25. oktober 2020 skal medlemsstaterne også gennemføre nye regler for måling og fakturering (dvs. følgende nye artikler: artikel 9, 9a, 9b og 9c, artikel 10 og 10a, og endelig artikel 11 og 11a, samt et nyt bilag VII(a). Pr. 31. august har fem lande også givet meddelelse om deres gennemførelse af disse nye regler (Danmark, Spanien, Frankrig, Italien og Litauen).

På tidspunktet for offentliggørelsen af denne rapport fremlagde alle medlemsstater med undtagelse af Letland deres årsberetninger for 2020, jf. artikel 24 i energieffektivitetsdirektivet[19]. Det Fælles Forskningscenter (JRC) vil analysere disse årsrapporter i et separat dokument[20].

5.2. Fremskridt med hensyn til artikel 7 (energibesparelsesforpligtelse)

I henhold til artikel 7 har medlemsstaterne rapporteret om energibesparelser for 2014-2018 som en del af deres tilsagn om at opfylde deres nationale energibesparelsesforpligtelse for 2014-2020. Tabel 5 viser medlemsstaternes aktuelle fremskridt med hensyn til de kumulative energibesparelser, der kræves inden den 31. december 2020. Samlet på EU-plan opnåede medlemsstaterne ved udgangen af 2018 ca. 58 % (133,83 Mtoe[21]) af de samlede kumulative energibesparelsesforpligtelser i slutanvendelserne for 2014-2020 (230,17 Mtoe).

Ved forudsigelsen af sandsynligheden for at opnå de krævede kumulative energibesparelser pr. medlemsstat pr. 31. december 2020 er den grundlæggende antagelse, at alle gennemførte politiske foranstaltninger fortsætter med at levere nye årlige besparelser i 2019 og 2020, som de gjorde i 2018. De kumulative energibesparelser sammenlignes derefter med de krævede energibesparelser pr. 31. december 2020 for hver medlemsstat.

Tabel 6 viser prognoserne for, hvor sandsynligt det er, at hver medlemsstat opnår de krævede kumulative energibesparelser pr. medlemsstat senest den 31. december 2020. Denne analyse tager ikke hensyn til potentielle betænkeligheder med hensyn til berettigelse, additionalitet og væsentlighed. Desuden er det vanskeligt at vurdere de mulige virkninger af covid-19-krisen

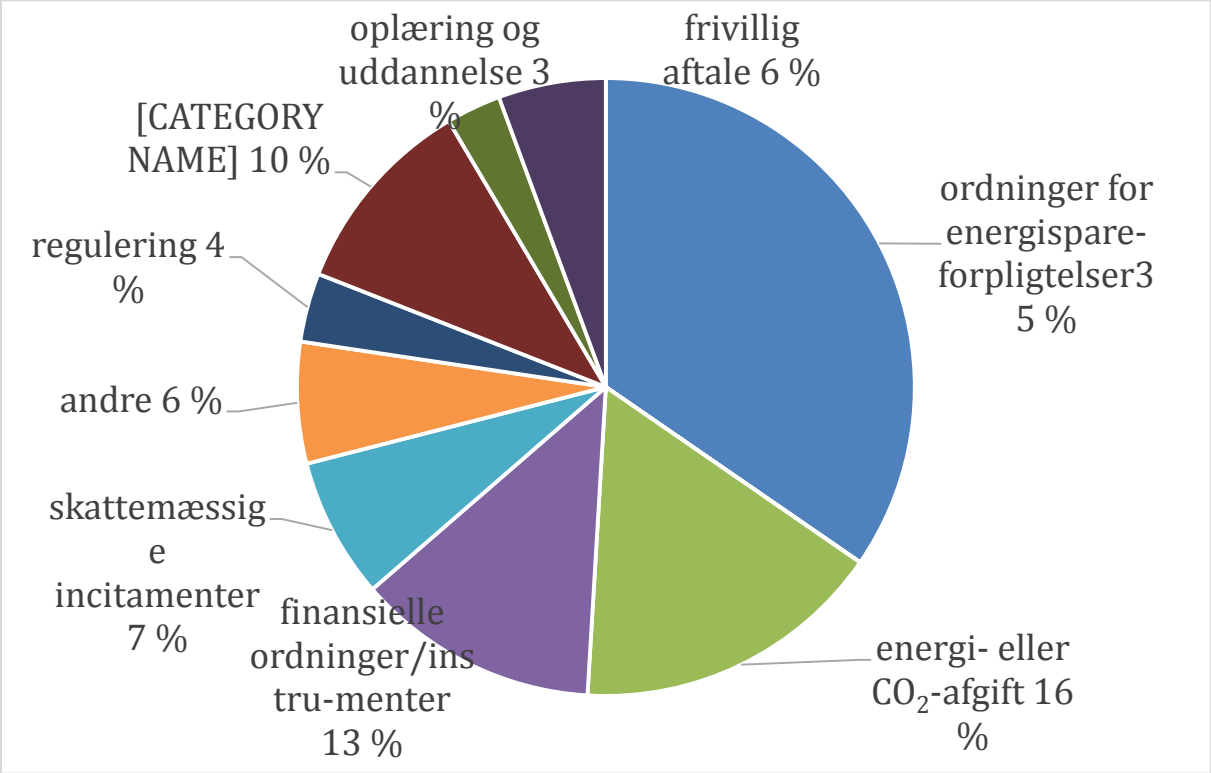
[18] Direktiv 2018/2002.
[19] Rapporterne fra Kroatien og Portugal blev fremlagt for sent til at blive medtaget i denne analyse.
[20] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. et al. (2020), *Analysis of the annual reports 2020 under the Energy Efficiency Directive*, JRC Technical Report.
[21] Dette tal kan blive revideret, når der foreligger data om nye besparelser, som Letland og Portugal har opnået i 2018.

for den mængde nye årlige besparelser, der er opnået i 2020. Alle energibesparelser, som medlemsstaterne har indberettet, tages i betragtning.

Syv medlemsstater (Bulgarien, Kroatien, Tjekkiet, Litauen, Luxembourg, Portugal og Rumænien) opnår højst sandsynligt ikke den krævede mængde energibesparelser inden den 31. december 2020, hvis de ikke træffer yderligere foranstaltninger. Yderligere fem (Estland, Grækenland, Slovenien, Spanien og Sverige) vil sandsynligvis ikke opnå den krævede mængde energibesparelser uden yderligere foranstaltninger. Og de resterende 16 medlemsstater vil sandsynligvis eller med stor sandsynlighed opnå de krævede kumulative energibesparelser.

Med hensyn til de energibesparelser, der opnås med hver type af gennemførte politiske foranstaltninger, bidrager systemet med energispareforpligtelser til omkring 35 % af besparelserne, mens finansieringsordningerne kun bidrager med ca. 13 % af energibesparelserne. Energiafgifter og afgifter på CO_2 udgør 16 % af de samlede opnåede energibesparelser.

Figur 2: Andel af indberettede energibesparelser efter type af politisk foranstaltning på EU-plan

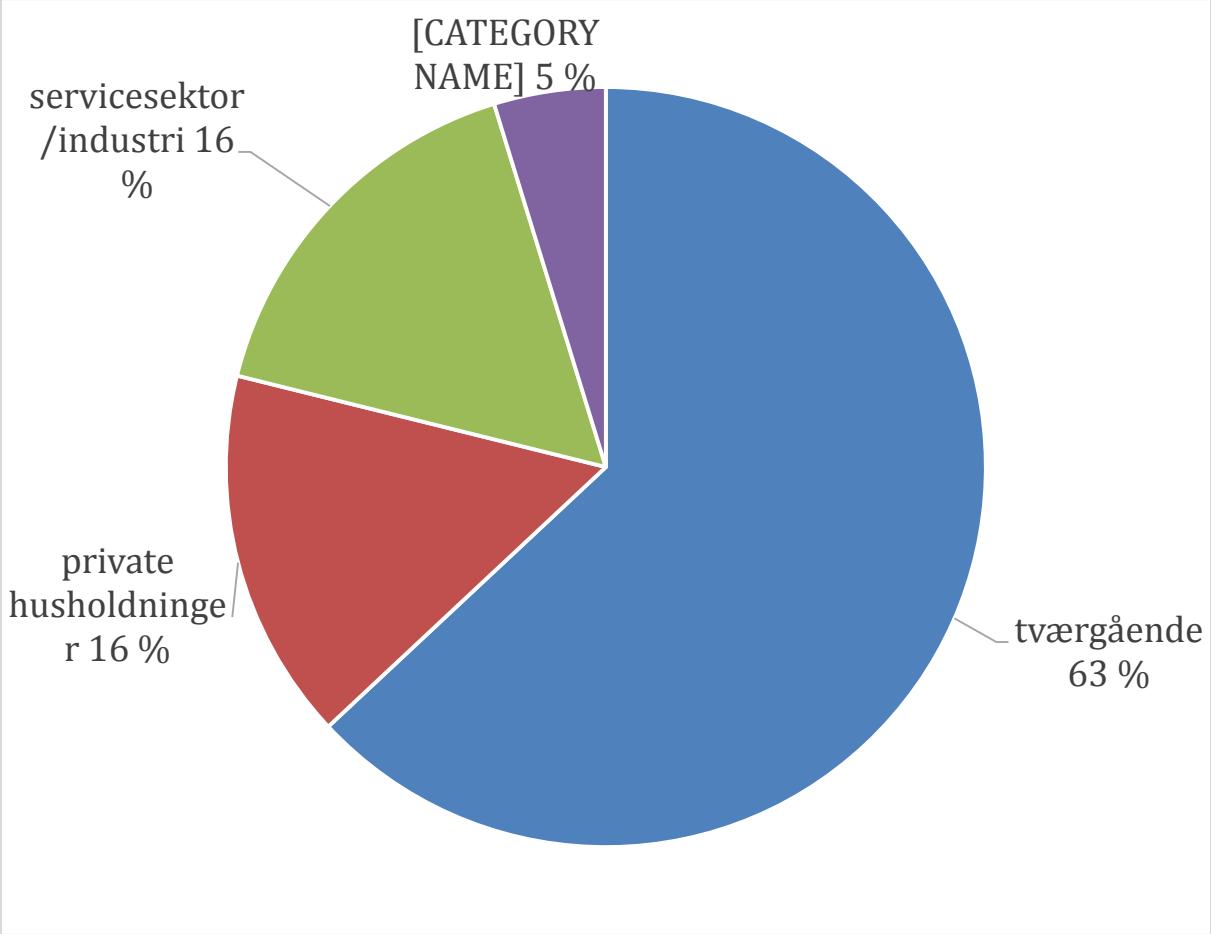

Kilde: GD ENER's egne beregninger baseret på de nationale årsrapporter for 2020.

Hvad angår de sektorer, der er omfattet af de gennemførte politikforanstaltninger, skyldes den største andel af energibesparelser, som medlemsstaterne har indberettet, tværgående foranstaltninger, som ikke kan tilskrives en enkelt sektor (Figure 3). De fleste foranstaltninger (efter antallet af indberettede foranstaltninger) er rettet mod servicesektoren og industrien, hvilket dækker de fleste virksomheder (undtagen transportvirksomheder) og den offentlige

sektor (undtagen boliger ejet af offentlige organer, som indgår i sektoren for private husholdninger).

Figur 3: Andel af indberettede besparelser efter sektor

Kilde: GD ENER's egne beregninger baseret på de nationale årsrapporter for 2020.

Der er indberettet 36 nye foranstaltninger for 2018 i henhold til artikel 7. Heraf blev ti gennemført af både Rumænien og Spanien, fire af Belgien og tre af Rumænien. Næsten halvdelen af de nye foranstaltninger i henhold til artikel 7 faldt ind under kategorien "Fonde, finansielle og finanspolitiske incitamenter" (47,2 %), efterfulgt af "Andre foranstaltninger" (foranstaltninger inden for transportsektoren, frivillige aftaler osv.) (27,8 %), "Forordninger" (16,7 %), "Information, uddannelse og oplæring" (5,6 %) og "Beskatning" (2,8 %)[22].

5.3. Fremskridt med hensyn til artikel 5 (offentlige organers bygninger som forbillede)

Sammenlignet med 2019 var der en tilsvarende grad af overholdelse af indberetningsforpligtelser. Seks medlemsstater gav ikke den ønskede opdatering om

[22] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. et al. (2020), *op. cit.*

fremskridt med hensyn til artikel 5 i 2019: Belgien, Rumænien, Danmark, Frankrig, Kroatien og Nederlandene (de sidste fire anmeldte deres resultater for 2018, men ikke for 2019).

Blandt medlemsstater med tilgængelige foreliggende rapporter, der har valgt standardtilgangen[23], har kun tre medlemsstater nået deres årlige mål for renoveret etageareal. Det drejer sig om Bulgarien, Litauen og Luxembourg. Ud fra de fremlagte data har fire lande desuden opfyldt deres samlede mål for perioden 2014-2019. Det drejer sig om Spanien, Italien, Luxembourg og Litauen. Blandt de medlemsstater, der har anvendt den alternative tilgang, opnåede kun tre medlemsstater deres årlige energisparemål i 2019. Det drejer sig om Østrig, Polen og Slovakiet. Kroatien og Frankrig opnåede deres mål for 2018. Samtidig fremlagde seks lande data, der gjorde det muligt at fastslå, at de opfyldte deres samlede mål for 2014-2019. Det drejer sig om Østrig, Finland, Irland, Slovakiet, Polen og Det Forenede Kongerige. Frankrig, Belgien, Kroatien og Nederlandene opfyldte deres samlede mål for perioden 2014-2018.

6. Næsten energineutrale bygninger

Efter vedtagelsen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne i 2010, i henhold til hvilket alle nye offentlige bygninger fra den 31. december 2018, og alle nye bygninger fra den 31. december 2020, skal være næsten energineutrale, steg antallet af næsten energineutrale bygninger i Europa betydeligt fra 2012 til 2016. Næsten 1,25 mio. bygninger blev opført eller renoveret til næsten energineutrale (eller tilsvarende) bygninger i denne periode, hvoraf de fleste var boliger. Den næsten energineutrale andel af det samlede bygge- og anlægsmarked steg i EU fra 14 % i 2012 til 20 % i 2016 i gennemsnit[24].

Kravene vedrørende næsten energineutrale bygninger er i øjeblikket 70 % mere ambitiøse end de nationale omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne. Dette er blevet opnået gennem gradvise lovgivningsmæssige tiltag i løbet af de sidste ti år.

På grundlag af de seneste tilgængelige oplysninger[25] har 23 medlemsstater i øjeblikket en gældende national definition af næsten energineutrale bygninger. For de resterende medlemsstater er definitionen af, hvad der udgør en næsten energineutral bygning, stadig under udvikling eller under revision. De fleste af de foreliggende definitioner omfatter en energiindikator for primærenergiforbrug, og 12 af definitionerne omfatter forpligtelsen til at dække en minimumsandel af energibehovet ved hjælp af vedvarende energikilder. Næsten halvdelen af medlemsstaterne har udarbejdet en energiklasse eller et energimærke, der svarer til kravene vedrørende næsten energineutrale bygninger. Desuden har halvdelen af medlemsstaterne leveret de krævede U-værdier for vægge, tage, gulve, vinduer og døre.

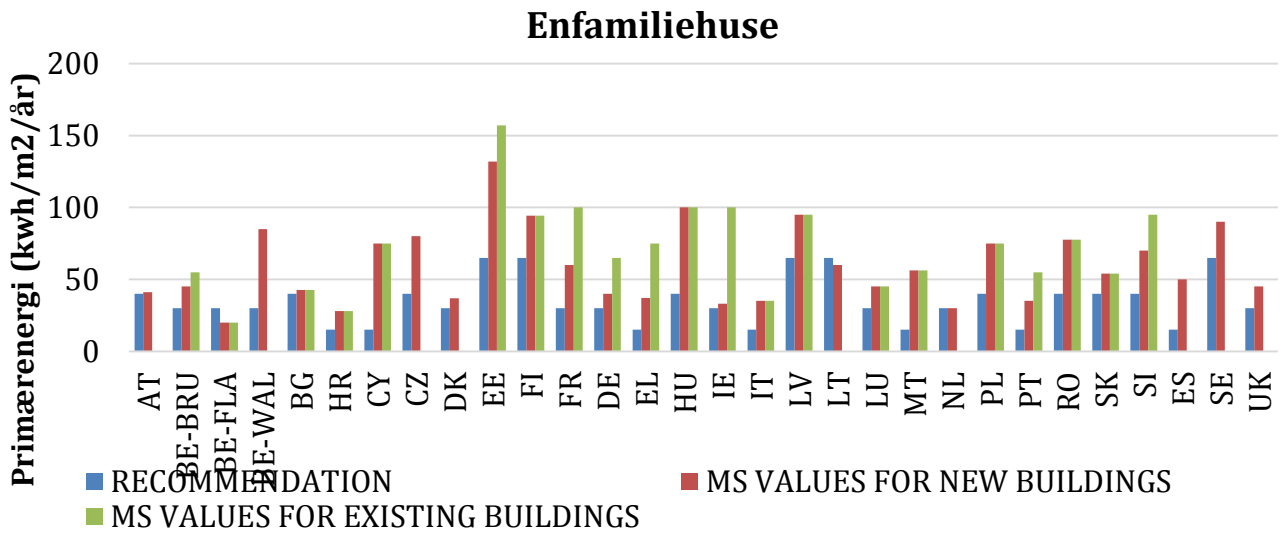
[23] Standardtilgangen henviser til de foranstaltninger, der er truffet for at renovere 3 % af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger på over 250 m^2, som ejes og benyttes af statsforvaltningen, og som ikke opfylder mindstekravene til energi. Den alternative tilgang henviser til andre omkostningseffektive foranstaltninger, der er truffet for at opnå tilsvarende energibesparelser.

[24] Baseret på den omfattende undersøgelse af energirenovering af bygninger og udbredelsen af næsten energineutrale bygninger i EU.
https://ec.europa.eu/energy/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy_en?redir=1.

[25] Oplysninger fra medlemsstaterne, JRC's vurdering og rapporter vedrørende "Concerted Action EPBD".

Med hensyn til ambitionsniveauet for definitionen af næsten energineutrale bygninger har de fleste medlemsstaters primære energiværdier for næsten energineutrale bygninger færre krav end de benchmarks, som Kommissionen anbefaler[26] for både beboelsesejendomme og erhvervsbygninger[27].

Figur 4: Vejledende sammenligning af definitioner af næsten energineutrale bygninger for enfamiliehuse til brug i Kommissionens anbefalede benchmarks

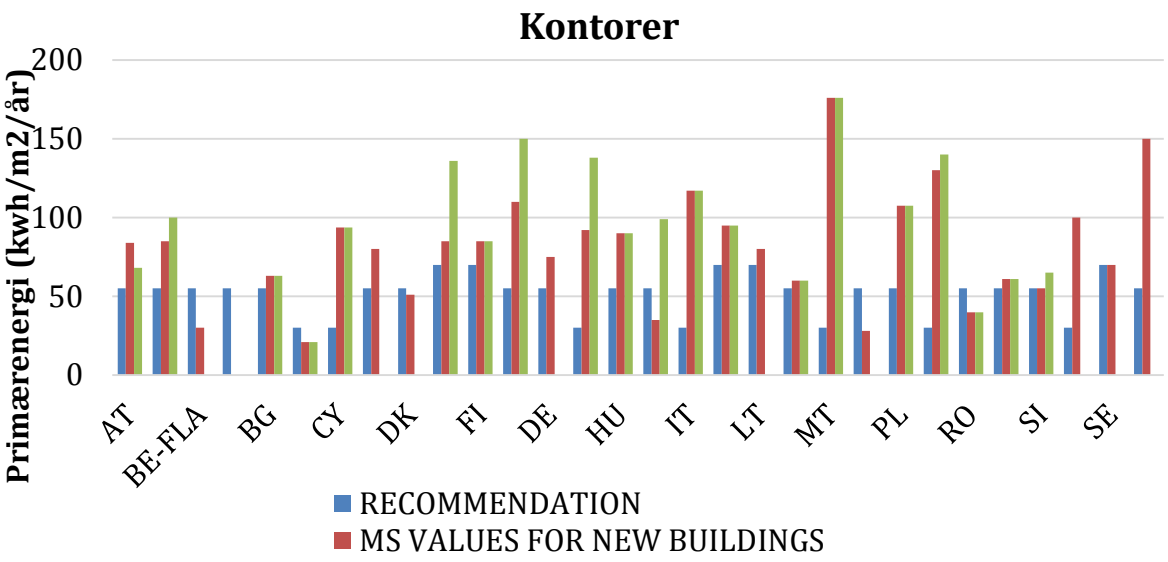

Kilde: JRC's egne beregninger baseret på medlemsstaternes rapportering

[26] I 2016 offentliggjorde Kommissionen anbefalinger vedrørende fremme af næsten energineutrale bygninger og bedste praksis til at sikre, at alle nye bygninger senest i 2020 er næsten energineutrale (C/2016/4392).

[27] Det er vigtigt at bemærke, at heterogenitet i klimazoner og de nationale forhold for bygningsmassen og forskellige tilgange til beregningsmetoder i medlemsstaterne forhindrer en fuldstændig direkte sammenligning. Sammenligningen i figur 4 og 5 er vejledende og baseret på relevante antagelser med henblik på at muliggøre Kommissionens egne beregninger.

Figur 5: Vejledende sammenligning af definitioner af næsten energineutrale bygninger for kontorer til brug i Kommissionens anbefalede benchmarks

Kilde: JRC's egne beregninger baseret på medlemsstaternes rapportering

De fleste medlemsstater rapporterede også en række foranstaltninger for at øge antallet af næsten energineutrale bygninger. Disse foranstaltninger er hovedsagelig: i) lovgivning (energistandarder, fastsættelse af krav, regler og love for næsten energineutrale bygninger), ii) finansielle (tilskud, renoveringstilskud, operationelle programmer, skattemæssige incitamenter), iii) information (informationskampagner, foldere og websteder) og iv) uddannelse (uddannelse af ingeniører og arkitekter, offentliggørelse af retningslinjer for næsten energineutrale bygninger). Flere medlemsstater har også fastsat langsigtede milepæle for gennemførelsen af næsten energineutrale bygninger.

Der er visse positive tegn på markedet for næsten energineutrale teknologier. Nogle medlemsstater har f.eks. fastsat mål — eller har vedtaget finansielle eller skattemæssige foranstaltninger — til fordel for brugen af varmepumper. Dette kan føre til en stigning i antallet af varmepumpeanlæg i de kommende år, og dette vil til gengæld resultere i en betydelig reduktion (10-40 %) af prisen på varmepumper i Europa fra nu af og frem til 2050. Nogle medlemsstater giver også incitamenter til en mere udbredt anvendelse af biomassekedler, som potentielt kan reducere prisen på disse med 10-20 % fra nu af og frem til 2050. Prisen på varmegenvindingssystemer forventes også at falde betydeligt (med 35-60 %) fra nu af og frem til 2050. Det forventes desuden, at prisen på termiske solfangere vil falde med 20-50 %, og at prisen på solceller vil falde med 40-60 % i samme periode. Energilagring vil blive vigtigere i den nærmeste fremtid, og prognoser viser, at prisen på stationære batterier vil falde med ca. 65 %.

Det ser også ud til, at næsten energineutrale bygninger vil spille en vigtig rolle med hensyn til at afhjælpe miljømæssige og sociale spørgsmål såsom energifattigdom, overkommelige priser på boliger samt tilgængelighed af boliger[28].

7. Omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygninger

I henhold til direktivet om bygningers energimæssige ydeevne skal medlemsstaterne udarbejde omkostningsoptimale beregninger hvert femte år for at bekræfte og ajourføre de gældende mindstekrav til energimæssig ydeevne. Medlemsstaterne indsendte de første omkostningsoptimale rapporter i 2013 og den anden runde af rapporter i 2018[29]. Det overordnede billede for disse rapporter er, at valget af en omkostningsoptimal metode for både nye og eksisterende bygninger har været en effektiv metode til at styre de eksisterende nationale krav til energimæssig ydeevne i retning af omkostningseffektive niveauer.

For **nye bygningstyper** lå de fleste af de omkostningsoptimale niveauer på mellem 50 og 100 kWh/m^2/år, med et årligt gennemsnit på 80 kWh/m^2/år for boligsektoren og 140 kWh/m^2/år for erhvervssektoren. De dermed forbundne samlede omkostninger for at nå disse niveauer er ofte lavere end 1 500 EUR/m^2, med et gennemsnit på 925 EUR/m^2 for boligsektoren og 800 EUR/m^2 for erhvervssektoren.

For **eksisterende bygningstyper** lå de fleste af de omkostningsoptimale niveauer på mellem 75 og 175 kWh/m^2/år, med et årligt gennemsnit på 130 kWh/m^2/år for boligsektoren og 180 kWh/m^2/år for erhvervssektoren. De dermed forbundne samlede omkostninger er normalt lavere end 600 EUR/m^2, med et gennemsnit på 500 EUR/m^2 for boligsektoren og 385 EUR/m^2 for erhvervssektoren.

Tabel 1: Gennemsnitlige omkostningsoptimale niveauer for nye og eksisterende bygninger efter klimatiske forhold

Klima	**Nyt enfamiliehus**		**Nyt flerfamiliehus**		**Nyt kontor**		**Nybyggeri til andet end boligformål**	
	Primærenergi [kWh/m^{2}år]	Samlede omkostninger [EUR/m^2]	Primærenergi [kWh/m^{2}år]	Samlede omkostninger [EUR/m^2]	Primærenergi [kWh/m^{2}år]	Samlede omkostninger [EUR/m^2]	Primærenergi [kWh/m^{2}år]	Samlede omkostninger [EUR/m^2]
Koldt	77	1882	62	2 076	66	1 681	120	2481
Middel	83	590	80	551	130	591	176	558
Varmt	81	887	105	698	221	648	423	607
Klima	**Eksisterende enfamiliehus**		**Eksisterende flerfamiliehus**		**Eksisterende kontor**		**Eksisterende byggeri til**	

[28] Da dårlig energieffektivitet i boliger udgør en væsentlig risikofaktor for energifattigdom, kan næsten energineutrale bygninger især spille en gavnlig rolle i socialt boligbyggeri og i segmenter af det private boligmarked, der er beboet af husholdninger med lav indkomst eller lavere middelindkomst — forudsat at de (stadig) har råd til at bo i disse boliger.

[29] I 2016 offentliggjorde Kommissionen en rapport om medlemsstaternes fremskridt hen imod omkostningsoptimale mindstekrav til energimæssig ydeevne (COM/2016/0464 final). GD for Energi analyserede og vurderede med bistand fra Det Fælles Forskningscenter beregningerne i 2018. Den sammenfattende rapport er ved at blive offentliggjort: Zangheri, P. et Al., Assessment of 2nd cost optimal calculations in the context of the EPBD, JRC 2020.

							andet end boligformål	
	Primærenergi [kWh/m^{2}år]	Samlede omkostninger [EUR/m^2]	Primærenergi [kWh/m^{2}år]	Samlede omkostninger [EUR/m^2]	Primærenergi [kWh/m^{2}år]	Samlede omkostninger [EUR/m^2]	Primærenergi [kWh/m^{2}år]	Samlede omkostninger [EUR/m^2]
Koldt	183	643	77	303	78	336	122	236
Middel	112	524	124	460	136	412	268	392
Varmt	161	500	148	467	175	396	775	808

Kilde: JRC's egne beregninger baseret på medlemsstaternes rapportering

I denne sammenligning er det interessant at bemærke, at i næsten alle tilfælde er det primære energiforbrug forbundet med omkostningsoptimale niveauer lavere i de kolde regioner. De samlede omkostninger er normalt lavere i varme og middeltempererede regioner, men der er visse undtagelser (eksisterende flerfamiliehuse og kontorer). Dette antyder, at kravene i de koldere regioner er strengere, mens der er flere investeringer forbundet med den højere grad af energimæssig ydeevne.

Sammenligningen af de omkostningsoptimale niveauer mellem de to beregningsrunder i 2013 og 2018 viser, at medlemsstaterne i 2018 fastsatte mere ambitiøse værdier for næsten alle bygningstyper.

Tabel 2: Gennemsnitlig nedbringelse af de omkostningsoptimale niveauer fra beregningerne i medlemsstaternes rapporter i 2013 og 2018 for nye og eksisterende bygninger

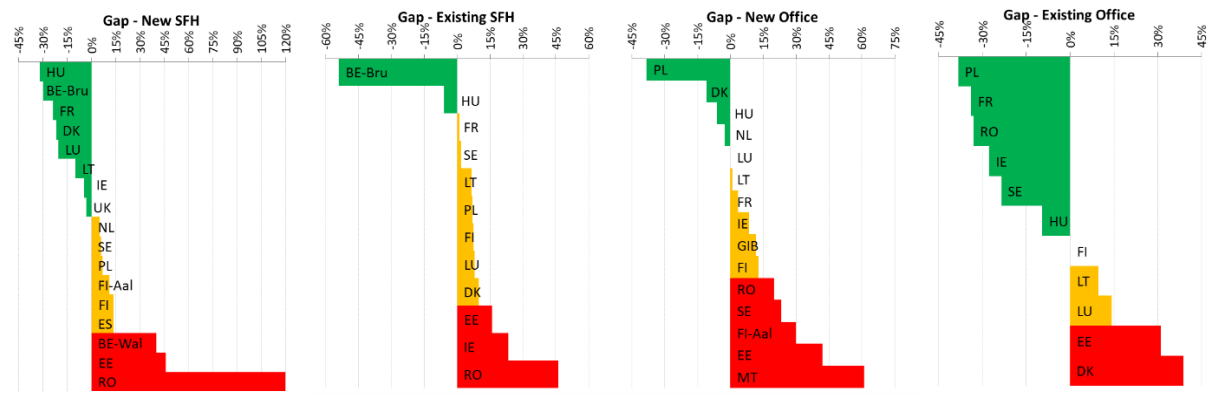
Gennemsnit for medlemsstaterne	Nyt enfamilieh us	Nyt flerfamilieh us	Nyt konto r	Eksisterend e enfamilieh us	Eksisterende flerfamilieh us	Eksisterend e kontor
	-23 %	-23 %	-17 %	-17 %	-21 %	-9 %

Kilde: JRC's egne beregninger baseret på medlemsstaternes rapportering

Afhængigt af bygningstypen eller den komponent, der drøftes, blev der kun konstateret afvigelser på mere end 15 % i tre eller fire medlemsstater[30].

[30] Evalueringen af forskellen mellem de beregnede omkostningsoptimale niveauer og de gældende krav er det vigtigste trin i hele beregningen, da den bør give nyttige fingerpeg om ajourføringen af de eksisterende forordninger om energimæssig ydeevne. De nationale mindstekrav til energimæssig ydeevne bør ikke være mere end 15 % højere end de omkostningsoptimale niveauer, og der bør udarbejdes en plan for at mindske de afvigelser, der ikke klart kan retfærdiggøres.

Figur 6: Konstateret afvigelse mellem de beregnede omkostningsoptimale niveauer og de gældende krav

Kilde: JRC's egne beregninger baseret på medlemsstaternes rapportering

Resultaterne i ovenstående tal er ikke fuldt sammenlignelige, fordi medlemsstaterne frit kan vælge forskellige muligheder, der afspejler de nationale markedsvilkår (f.eks. under forskellige makroøkonomiske eller finansielle perspektiver).

Med hensyn til sammenligningen af de omkostningsoptimale niveauer og de seneste definitioner af næsten energineutrale bygninger er det overordnede billede ret positivt. Faktisk har næsten halvdelen af medlemsstaterne indført krav om næsten energineutrale bygninger, som er betydeligt mere ambitiøse end de omkostningsoptimale niveauer, hvilket antyder, at bygge- og anlægsmarkedet er parat til at tage skridt til at forbedre den fremtidige bygningsmasses energimæssige ydeevne.

8. Konklusion

Resultaterne af denne statusrapport fra 2020 afviger ikke meget fra den foregående rapport. Størrelsen af den energispareindsats, der blev gjort i 2018, hvor covid-19-virkningerne ikke blev taget i betragtning, ville sandsynligvis ikke være tilstrækkelig til at nå 2020-målene. Selv om de eksterne faktorer såsom en varm vinter og et betydeligt fald i energiefterspørgslen i 2020 som følge af covid-19 kan føre til, at 2020-målene nås, skal der kompenseres for de eksisterende utilstrækkelige politikker for at nå 2030-målene. Desuden forventes den kommende genopretning efter pandemien at føre til et opsving i energiefterspørgslen, og der er risiko for, at gennemførelsen af nye politikker og politikker, der er bebudet i de nationale energi- og klimaplaner og de nationale langsigtede renoveringsstrategier, kan blive forsinket som følge af den nuværende krise.

Derfor er det af afgørende betydning, at nye energieffektivitetsforanstaltninger indgår i genopretningsplanerne og gennemføres uden forsinkelser. Dertil kommer, at det øgede klimamål for drivhusgasemissioner i 2030 på mindst 55 % i forhold til 1990 vil kræve et endnu højere ambitionsniveau for energieffektivitet. Der vil også være behov for en mere udbredt anvendelse af princippet om "energieffektivitet først", således at det fulde potentiale og fordelene ved energibesparelser tages i betragtning i genopretningsinvesteringerne. Endvidere vil den kommende revision af energieffektivitetsdirektivet også se på, hvordan man kan fremme energieffektiviteten på EU-plan, idet medlemsstaternes fælles ambitioner i deres integrerede planer ikke lever op til det nødvendige indsatsniveau. Revisionen vil blive understøttet af et lovgivningsinitiativ om bæredygtige produkter, som vil undersøge

muligheden for at udvide miljødesigntilgangen, så den også kommer til at omfatte andre produktkategorier.

Kravene vedrørende næsten energineutrale bygninger i de fleste medlemsstater er mindre ambitiøse end de benchmarks, som Kommissionen anbefaler for både beboelsesejendomme og erhvervsbygninger. Inden gennemførelsen af nye standarder for næsten energineutrale bygninger forventes der imidlertid en betydelig reduktion af de relevante teknologiomkostninger, hvilket kan gøre det muligt yderligere at øge ambitionsniveauet for næsten energineutrale bygninger. Med den forestående indførelse af krav om næsten energineutrale bygninger for alle nye bygninger fra 2021 er den største udfordring for dekarboniseringen af bygningsmassen i 2050 at øge de nuværende lave renoveringsprocenter og anvendelsen af ambitiøse minimumskrav for eksisterende bygninger. Medlemsstaterne frembyder en lang række bygningstyper, klimatiske og finansielle forhold, og der er derfor behov for målrettede foranstaltninger for at stimulere en stor udbredelse af næsten energineutrale opgraderede bygninger. Fremtidige generationer af næsten energineutrale bygninger vil integrere intelligente teknologier og digitaliseringsløsninger og kan også opskaleres og integreres på distriktsniveau ved at flytte fokus og omfang fra enkelte bygninger til distriktet[31]. Den europæiske grønne pagts renoveringsbølge-initiativ og de nationale langsigtede renoveringsstrategier er vigtige redskaber til at styre den offentlige og private finansiering i retning mod renoveringsprojekter og dermed lette den omkostningseffektive omdannelse af eksisterende bygninger til næsten energineutrale bygninger.

Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tilkendegive deres holdning til denne statusrapport.

[31] Saheb, Shnapp og Paci (2019), *From nearly-zero energy buildings to net-zero energy districts-Lessons learned from existing EU projects*, EUR 29734 EN, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, Shnapp, Paci, og Bertoldi, (2020), *Enabling Positive Energy Districts across Europe: energy efficiency couples renewable energy*, EUR 30325 EN, Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg.

Tabel 3: Oversigt over variationer i de vigtigste energiindikatorer (del 1) [32]

MS	Tendens til at nå 2020-målet		Kortsigtet tendens		Energiintensitet hele økonomien	Industri	Bolig	
	Tendens for PEC 2005-2018 sammenlignet med tendens for PEC 2005-2020 til at nå 2020-målet	Tendens for FEC 2005-2018 sammenlignet med tendens for FEC 2005-2020 til at nå 2020-målet	Ændring i PEC 2018 i forhold til PEC 2017 [%]	Ændring i FEC 2018 i forhold til FEC 2017 [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2018 i energiintensitet for PEC [%]	Gennemsnitlig ændring for 2005-2018 i energiintensitet for FEC i industrien [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2018 i FEC i husholdninger pr. indbygger med korrektioner for klimatiske variationer [%]	Genn årlig æ 2005- i hush pr. korrek klim variat
EU28	-	-	-0,6%	0,1%	-2,0%	-1,8%	-0,3%	-
BE	-	-	-4,6%	0,6%	-2,2%	-0,3%	-1,7%	-
BG	-	-	0,1%	0,2%	-2,8%	-4,1%	2,3%	-
CZ	+	+	0,1%	-0,7%	-3,1%	-4,6%	1,5%	-
DK	-	+	0,4%	0,6%	-2,0%	-2,0%	0,3%	-
DE	-	-	-2,1%	-1,5%	-2,2%	-1,4%	0,1%	-
EE	+	-	9,6%	3,4%	-1,0%	-5,5%	1,4%	0
IE	-	-	1,1%	4,7%	-4,1%	-4,1%	-2,0%	-
EL	+	+	-2,8%	-2,9%	-0,6%	0,4%	-0,7%	-
ES	-	+	-0,5%	2,4%	-1,6%	-1,6%	0,7%	-
FR	-	-	-0,1%	-1,3%	-1,7%	-1,2%	0,0%	-
HR	+	+	-1,8%	-1,1%	-1,7%	-1,3%	0,6%	-
IT	+	+	-1,1%	1,1%	-1,3%	-2,3%	0,9%	0
CY	-	+	0,5%	-0,3%	-1,4%	-0,7%	5,2%	-
LV	+	+	5,1%	4,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-
LT	+	-	2,8%	3,8%	-4,7%	-1,9%	2,2%	-
LU	+	-	4,0%	4,0%	-3,0%	-1,9%	-1,1%	-
HU	+	-	-0,1%	0,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-
MT	+	-	1,8%	6,1%	-4,9%	-0,4%	11,8%	1
NL	-	+	-0,6%	-0,1%	-2,1%	-1,8%	-0,7%	-
AT	-	-	-3,1%	-2,5%	-1,3%	-0,8%	0,8%	-
PL	-	-	1,9%	1,4%	-2,7%	-3,7%	1,0%	-
PT	+	+	-0,7%	2,1%	-1,0%	-1,2%	0,6%	-
RO	+	+	0,4%	1,1%	-4,3%	-4,6%	1,9%	-
SI	+	+	-0,8%	0,6%	-2,0%	-2,7%	0,7%	-

[32] Energiintensiteten for hele økonomien er forholdet mellem PEC2020-2030 og GDP2010. For industri og tjenesteydelser er det forholdet mellem det endelige energiforbrug og bruttoværditilvæksten i kædeindekserede mængder (2010). På grund af databegrænsninger er nævneren i bruttoværditilvæksten i løbende priser blevet anvendt for Malta.

SK	+	-	-2,2%	-0,1%	-4,0%	-4,0%	-0,1%	-
FI	+	+	2,0%	2,3%	-1,7%	-0,1%	0,5%	-
SE	-	-	1,3%	-0,6%	-2,5%	-1,1%	-1,0%	-
UK	+	-	-0,3%	0,7%	-3,0%	-2,8%	-1,9%	-
Kilde- og ekstraktionsdata	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	Odysse

Tegnet "+" anvendes, hvis medlemsstaterne har sænket deres primære og endelige energiforbrug mellem 2005 og 2018 i et tempo, der er højere end det, der er nødvendigt i 2005-2020 for at opfylde 2020-målene for det primære og det endelige energiforbrug. I alle andre tilfælde anvendes tegnet "–". FEC står for endeligt energiforbrug, PEC står for primærenergiforbrug.

Tabel 4: Oversigt over variationer i de vigtigste energiindikatorer (del 2)

MS	Service	Transport			Produktion	
	Gennemsnitlig ændring for 2005-2018 i energiintensitet for FEC i servicesektoren [%]	Gennemsnitlig ændring for 2005-2018 i FEC i transportsektoren [%]	Ændring i andelen af tog, busser og rutebiler til passagerbefordring i 2017 i forhold til 2005 [%]	Ændring i andelen af jernbanetransport og transport ad indre vandveje til godstransport i 2017 i forhold til 2005 [%]	Gennemsnitlig årlig ændring for 2005-2018 i varmeproduktion fra kraftvarmeværker [%]	Gennemsnitlig årlig ændring i omdannelsesoutputte fra varmeproduktion forhold til brændstofforbruget 2005 i forhold til 201 [%]
EU28	-1,0%	0,1%	-0,4%	-0,5%	-0,8%	1,7%
BE	-0,4%	0,2%	-2,2%	7,0%	4,1%	2,5%
BG	-0,3%	1,8%	-14,2%	-8,2%	-2,3%	0,9%
CZ	-2,2%	1,2%	1,6%	0,8%	-1,0%	0,6%
DK	-1,4%	0,0%	-2,5%	NA	-1,0%	2,9%
DE	-2,2%	0,1%	0,1%	0,8%	0,0%	2,4%
EE	0,1%	1,2%	-3,5%	NA	3,3%	0,1%
IE	-4,0%	-0,2%	-0,5%	NA	NA	3,8%
EL	2,0%	-1,5%	-4,2%	NA	1,3%	2,3%
ES	0,6%	-0,9%	-3,3%	NA	NA	2,0%
FR	-0,5%	0,2%	1,6%	0,6%	-3,5%	0,8%
HR	-0,2%	1,2%	-0,5%	-1,4%	1,1%	4,4%
IT	1,8%	-1,2%	-0,9%	5,4%	1,0%	2,6%
CY	2,2%	0,1%	NA	NA	67,4%	1,6%
LV	-1,8%	1,0%	-7,9%	NA	1,7%	-0,7%
LT	-1,8%	3,5%	-1,4%	-9,9%	-3,9%	9,2%
LU	-0,5%	-0,7%	2,6%	NA	2,2%	7,7%
HU	-5,3%	1,5%	-5,8%	-2,0%	-6,6%	0,4%
MT	-0,1%	2,8%	NA	NA	NA	4,8%

NL	-1,6%	-0,3%	2,4%	8,2%	-2,5%	0,5%
AT	-2,5%	0,4%	1,7%	9,8%	2,0%	3,0%
PL	-2,1%	4,9%	-8,9%	-13,5%	-0,9%	0,7%
PT	-0,2%	-0,7%	0,7%	NA	3,8%	5,2%
RO	-1,4%	3,4%	-4,2%	0,3%	-4,9%	0,5%
SI	-2,1%	2,6%	-0,8%	NA	0,8%	1,9%
SK	-4,4%	1,6%	-3,6%	-7,8%	-0,6%	0,3%
FI	0,3%	0,1%	0,7%	NA	-0,7%	1,3%
SE	-2,2%	-0,3%	2,2%	NA	2,2%	0,7%
UK	-1,0%	-0,2%	2,1%	-1,6%	NA	3,7%
Kilde- og ekstrationsdata	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020	DG MOVE Pocketbook 2019	DG MOVE Pocketbook 2019	Eurostat06/2020	Eurostat06/2020

Kilde: Eurostat (den gamle metode for energibalancer) og Det Fælles Forskningscenter (JRC).

Tabel 5: Oversigt over indberettede energibesparelser for 2018 (ktoe) i henhold til artikel 7

	2018			Fremskridt hen imod målet			
	Nye besparelser	Samlede årlige besparelser	Kumulative besparelser i 2014-2018	Krav om samlede kumulative besparelser i 2020 (mål)	Fremskridt hen imod opfyldelse af de kumulative besparelser, der kræves frem til 2020	Anslået krav om årlig besparelse for 2014-2018	2014-2018 i forhold til de anslåede årlige besparelser
Østrig	372	1 307	4 032	5 200	78 %	2 786	145 %
Belgien	234	1 176	3 879	6 911	56 %	3 702	105 %
Bulgarien	32	175	496	1 942	26 %	1 040	48 %
Kroatien *	3	73	248	1 296	19 %	694	36 %
Cypern	77	83	162	242	67 %	130	125 %
Tjekkiet	176	577	1 634	4 565	36 %	2 446	67 %
Danmark	173	1 045	3 187	3 841	83 %	2 058	155 %
Estland	88	99	370	610	61 %	327	113 %
Finland	543	1 377	4 701	4 213	112 %	2 257	208 %
Frankrig	1 413	5 698	17 429	31 384	56 %	16 813	104 %
Tyskland	2 950	13 695	28 953	41 989	69 %	22 494	129 %
Grækenland	211	474	1 355	3 333	41 %	1 786	76 %
Ungarn	131	1 731	1 731	3 680	47 %	1 971	88 %
Irland	87	466	1 408	2 164	65 %	1 159	121 %
Italien	3 998	3 998	12 729	25 502	50%	13 662	93 %
Letland*			436	851	51 %	456	96 %
Litauen	79	152	511	1 004	51 %	538	95 %
Luxembourg	9	44	113	515	22 %	276	41 %
Malta	5	17	47	67	71 %	36	132 %
Nederlandene	611	2 274	7 777	11 512	68 %	6 167	126 %
Polen	331	2 977	8 891	14 818	60 %	7 938	112 %
Portugal *			453	2 532	18 %	1 356	33 %
Rumænien	59	366	1 343	5 817	23 %	3 116	43 %
Slovakiet	106	466	1 420	2 284	62 %	1 224	116 %
Slovenien	38	133	447	945	47 %	506	88 %
Spanien	539	2 296	6 958	15 979	44 %	8 560	81 %
Sverige	1 436	1 436	4 654	9 114	51 %	4 883	95 %
Det Forenede Kongerige	1 032	5 056	18 469	27 859	66 %	14 924	124 %
I alt	**14 634**	**80 692**	**134 068**	**230 169**	**58 %**	**123 305**	**109 %**

Kilde: Oplysninger fra medlemsstaterne suppleret med Kommissionens beregninger og skøn, hvor det er nødvendigt.

* Data om energibesparelser, der blev opnået i 2018, var ikke tilgængelige for Kroatien, Letland og Portugal. Kumulative besparelser i perioden 2014-2018 er baseret på energibesparelser opnået i tidligere år frem til 2017, men omfatter ikke nye besparelser for 2018.

Tabel 6: Fremskrivninger og sandsynligheden for at nå målet i artikel 7 for hver medlemsstat senest den 31. december 2020*

Scenarie 1 (hvor forholdet mellem nye og samlede årlige besparelser er < 40 %)			
Medlemsstat	Forventede besparelser i ktoe, hvor de samlede årlige besparelser fra 2018 fortsætter med at levere indtil 2020, og med nye besparelser som i 2018 indtil 2020	Relativ målopfyldelse i 2020 (forventede besparelser i forhold til sparemålet)	Sandsynligheden for, at målet nås
Østrig	7 391	142 %	meget sandsynligt
Belgien	6 700	97 %	sandsynligt
Bulgarien	909	47 %	meget usandsynligt
Kroatien	399	31 %	meget usandsynligt
Tjekkiet	3 140	69 %	meget usandsynligt
Danmark	5 624	146 %	meget sandsynligt
Frankrig	31 651	101 %	sandsynligt
Ungarn	5 455	148 %	meget sandsynligt
Irland	2 513	116 %	meget sandsynligt
Italien	28 721	113 %	meget sandsynligt
Luxembourg	218	42 %	meget usandsynligt
Nederlandene	13 547	118 %	meget sandsynligt
Polen	15 506	105 %	sandsynligt
Portugal	846	33 %	meget usandsynligt
Rumænien	2 192	38 %	meget usandsynligt
Slovakiet	2 564	112 %	meget sandsynligt
Slovenien	788	83 %	usandsynligt
Spanien	12 628	79 %	usandsynligt
Det Forenede Kongerige	30645	110 %	sandsynligt
Scenarie 2 (hvor forholdet mellem nye og samlede årlige besparelser > 90 %)			
Medlemsstat	Forventede besparelser i ktoe med nye årlige besparelser indtil 2020 som i 2017 (levetid = 1 år)	Relativ målopfyldelse i 2020 (forventede besparelser i forhold til sparemålet)	Sandsynligheden for, at målet nås
Cypern	316	131 %	meget sandsynligt
Estland	546	90 %	usandsynligt
Litauen	669	67 %	meget usandsynligt
Sverige	7 526	83 %	usandsynligt
Scenarie 3 (hvor forholdet mellem nye og samlede årlige besparelser er > 40 % men < 90 %)			
Medlemsstat	Forventede besparelser i ktoe med nye årlige besparelser indtil 2020 som i 2018 (75 % levetid > 7 år) 25 % levetid = 1 år)	Relativ målopfyldelse i 2020 (forventede besparelser i forhold til sparemålet)	Sandsynligheden for, at målet nås
Finland	8 260	196 %	meget sandsynligt
Tyskland	57 608	137 %	meget sandsynligt
Grækenland	2 647	79 %	usandsynligt

Malta	87	129 %	meget sandsynligt

* Alle medlemsstater er blevet klassificeret i overensstemmelse med de gennemførte foranstaltningers anslåede levetid. Denne vurdering var baseret på en sammenligning af andelen af nye energibesparelser i forhold til de samlede årlige besparelser med henblik på at identificere de gennemførte politiske foranstaltningers forventede levetid. Vurderingen førte til tre scenarier. Hvor forholdet mellem nye besparelser og samlede årlige besparelser er på ~1, er en gennemført foranstaltnings forventede levetid på 1 år (scenarie 1). Hvis forholdet er < 40 % (for 2017), er en gennemført foranstaltnings forventede levetid længere end 7 år (scenarie 2). For et forhold, der ligger mellem disse to værdier, anvendes der et blandet scenarie (scenarie 3). Der blev anvendt følgende regelsæt til at vurdere sandsynligheden for at nå målet

Relativ målopfyldelse i 2020	**Vurdering af sandsynlighed**
> 105 %	meget sandsynligt
> 95 %	sandsynligt
> 75 %	usandsynligt
< 75 %	meget usandsynligt